UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 720. Gregorii Pap. II. Annus 7. Leonis Isavr. Imp. Annus 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

cum eum baptizaret, dirum quiddam & fœdum paruulus Conſtantinus, eodem præſignans, exhibuit argumentum, ſtercus emittens in ſanctum lauacrum, vt aiunt, qui diligenter huius rei facti ſunt inſpectores, ita vt Germanus ſanctiſſimus prophetice diceret: Conſtat Chriſtianis & Eccleſiæ maximi mali per eum efficiendi hoc ſignum eſſe futurum. Poſt diuina verò officia cum ſolemni rurſus obſequio Auguſta Maria vnà cum baptizato filio reuerſa eſt, denarius erogatis ab Eccleſia vſque ad eneam portam. Hæc de his Theophanes, & alij omnes eadem de infantis baptiſmate. Eadem Zonaras, & alij; aiuntque Conſtantinum ob ſtercus tunc egeſtum in ſanctum lauacrum cognomento Copronymum eſſe dictum. Quo pariter anno idem Theophanes tradit, Leonem decollari præcepiſſe Archiepiſcopum Theſſalonicẽſem vnà cum Arthemio, qui aduerſus Imperatorem rebellaſſet, plurimamque coniuratorum ſtragem Conſtantinopoli factam eſſe.

IESV CHRISTI
Annus 720.

GREGORII PAP. II. Annus 7. LEONIS ISAVR. IMP. Annus 5.

I. VIGESIMVS poſt ſeptingenteſimum ſequitur annus tertiæ Indictionis, quo Leo Imperator filium ſuum Conſtantinum Copronymum infantem ipſo ſancti Paſchatis die creat Imperatorem, quem ſolemnibus ritibus coronauit Germanus Conſtantinopolitanus Epiſcopus. Hæc Theophanes & alij. Quo pariter anno Haumar Dux Arabum (vt idem teſtatur Theophanes) qui perſecutionẽ aduerſus Chriſtianos indixerat, ſecundo ſui principatus anno moritur: ſolutaq; eſt mox indicta ab eo perſecutio, atq; reddita pax Eccleſijs.

II. Quod ad res Francorum ſpectat, cùm Carolus Martellus potens armis eſſet, acer ingenio, animo ferox, pro arbitrio res Francorum moderabatur: Nam Raginfrido Majore Principe Chilperici Regis, hoc[a] anno defuncto, Carolus Theodoricum in regni ſede conſtituit, mortuo iam anno ſuperiore Lothario Rege, cuius ipſius Carolus Maior domus erat. Sed aduerſarium magnoperè ſenſit Eudonem Aquitaniæ ducem, quem ante biennium vicerat: ſicque fuit cum eo, ſicut cum Raginfrido, iuge bellum. Quomodo autem Eudo ſuperatus ſit, ſuo loco dicetur.

III. Hoc eodem anno decimotertio Kalendas Aprilis moritur ſanctus Vulfrannus Archiepiſcopus Senonenſis, cuius præclarè geſtæ ſuo loco ſuperius aliqua ex parte tomo octauo intextæ ſunt, auctore Ionâ monacho Fontanellenſi, qui vitam eius fideliter ſcripſit[b].

IESV CHRISTI
Annus 721.

GREGORII PAP. II. Annus 8. LEONIS ISAVR. IMP. Annus 6.

I. SEPTINGENTESIMVS vigeſimus primus adeſt annus quartâ Indictione, quo Nonis Aprilis à Gregorio Rom. Pontifice congregata eſt Romę Synodus, cui interfuerunt Epiſcopi viginti duo. De qua in primis ille corrigendus eſt error, quo aſſeritur ſub Gregorio tertio huius nominis eſſe celebratam. Ex nota enim Indictionis quartæ, & numero annorum Imperij Conſtantini, nempe ſecundo, dicendum planè eſt, hoc anno habitam eſſe; quæ omnia ſub Gregorio tertio nullo modo conuenire ſimul poſſunt. Iuſſiſſe reperitur in hoc Concilio Pontifex Conſtitutum aduerſus illicita coniugia. Videre eſt ex eius actis quomodo Põtifex ſoleret facere Conſtitutum, quod idem eſt quod decretum. Quòd autem acta eius breuiſſima, & admodum deprauata, hic tibi reddenda putauimus, quibus hæc inſcriptio præficitur his verbis:

In nomine Domini Saluatoris Dei noſtri Ieſu Chriſti, imperante piiſſimo Auguſto Leone à Deo coronato magno & pacifico Imperatore anno ſexto, poſt Conſulatum verò eius anno ſexto: ſed & Conſtantino eius filio, anno ſecundo menſe Aprilis, Indictione quartâ, præſidente ſanctiſſimo Gregorio Apoſtolico Papâ in baſilica beati Petri Apoſtolorum Principis ante Confeſſionem, conſidentibus etiam ſanctiſſimis Epiſcopis, &c. quorum nominibus ſingulis recitatis, hæc ſubſequuntur: *Gregorius ſanctiſſimus ac beatiſſimus Papa ante corpus beatiſſimi Petri in Synodo reſidens dixit:*

Cum ſimus Dominicæ plebis supernâ miſeratione rectores, ſtudioſius nos conuenit Dei præſidium pro eorum ſæpè cogitare ſalute, ne decredentibus ſtultè atque (quod abſit) animabus inſidijs antiqui hoſtis ante paſtorem omnium (niſi ſuccedat præueniendo de offenſis correctio) diſtrictam cogamur ſoluere rationem; dumq; perpendo vel ad animum reduco, quantâ circumſpectione nos oporteat inuigilando contra ſui cuiuſque ſceleris nequitiam obuiare, & ſi quando inſilierit ad perturbandas fidelium mentes, adiutorio superno eius ictui reſiſtere: valde conuentior & nimis tabeſco, ne ſerpentinâ calliditate (quod abſit) lenitores quoſque decipiat. Deo verò fauente ſolicitudine nimiâ, animæquiore mente, diuino vnanimes freti, pro ſalute omnium ſtudere debemus, vt inconfuſo vultu, non de fraude cuiuſquam perculſi, aſſiſtere æterno iudici mereamur, & vocem audire inquientem[c]: Euge ſerue bone & fidelis, quia ſuper pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituam: intra in gaudium Domini tui. Hic namque eſt quod ingemiſcens dico, quia populi Chriſtiani aliquos per prouinciam Italiam commorantes, ſtudio te vere contra Catholicam fidem & Patrum ſtatuta[*] patrare, vt Deo ſacratas ſeminas ducere præſumãt mulieres, & propinquas in coniugia faciunt. Quod opportunum eſt ſpirituali amputari mucrone; atq; ſi veſtræ placeat ſanctitati, radicitus euelli, ne ſeges boni agricolæ zizaniorum mixta horrentibus fructu ſordeſcat.

II. PRÆFATVR PONTIFEX.

[c] Mat. 25

ADVERSVS FOEMINAS VIRORVM ANTEA DIMISSORVM CONIVGIA REPETENTES.

[*] peccare

Sanctiſſimi Epiſcopi ſeu venerabiles presbyteri reſponderunt: Verè cognoſcimus gratiâ Spiritus ſancti cor Apoſtolatus veſtri ſuccenſum; & vt radicitus tantæ miſeriæ ſqualores à fidelium mentibus detergantur, & quaſi vulnus corpori infixum, aditu talis miſeriæ obſerato, ſalutari antidoto curetur (ſicut benè prouiſum eſt) interdictione anathematis; ne deinde hoc quiſquam Romanus, Longobardus, vel cuiuſcumque ſit gentis, ſacriq; baptiſmatis vndâ lotus attentet; vt non tanti piaculi mole oppreſſus præcipitationem incidat, aut voragine mergatur iniquitatis, vitari debeat, atque radicitus euellatur. Poſt hanc omnium conſonam reſponſionem Gregorius Apoſtolicus Papa ante corpus memoratũ venerabilis Chriſti Apoſtolorum principis inferẽdo ſententiam dixit:

III.

Si quis presbyteram duxerit in coniugium, anathema ſit. Et reſponderunt omnes tertiò: Anathema ſit.

Si quis diaconam in coniugium duxerit, anathema ſit. Et reſpõderunt omnes tertiò: Anathema ſit.

Si quis monacham, quam Dei ancillam appellamus, in coniugium duxerit, anathema ſit. Et reſponderunt omnes tertiò: Anathema ſit.

IV. QVÆ PRESBYTERÆ, ET QVÆ DIACONÆ.

Quas audis Presbyteras, Diaconas, erat harum diſcreta ratio: ſiquidem Presbyteræ & Diaconæ, vt aliàs ſuperiùs meminimus dixiſſe, erant illæ quæ ex mutuo conſenſu à viris ad ſacros Ordines promotis relinquebantur, quę tenebantur caſtitatem ſeruare; quarum ſi viri ad Diaconatum promoti eſſent, Diaconæ dicebantur ſiue Diaconiſſæ; ſi ad Presbyteratum, Presbyteræ. diuerſæ erant hæ à monialibus, quæ virgines erant, & perpetuam virginitatem Deo profitendo vouebant. Quod autem hoc potiſſimùm tempore eiuſmodi vepres exortæ fuerint in agro Dominico Occidentalis Eccleſiæ, ex Orientali puto manaſſe decreto. Etenim quod vulgatum vbique eſſet in appendice ad ſextam Synodum, Orientalis Eccleſię Epiſcopos canones edidiſſe, quibus iuberetur, ne qui aſſumerentur ad ſacros Ordines, coniugem quam habebant, dimitterent; in Occidentali verò Eccleſia ſecùs, quæ eiuſmodi canonem recipere omnino renuit; nonnullæ ex ipſis, quæ à viris ſic ex conſenſu dimiſſæ eſſent, quod ad viros ſuos redire non permitterentur, ſicut Orientales Presbyteræ recipi iuſſæ à viris ſuis; leuitate & procaciâ muliebri alij ſe viris iunxerunt titulo matrimonij, quos